

ჩვენს მთავარ პრინციპს შევინარჩუნებთ: საერთაშორისო სამართალი, რაობა გორბაჩოვის დათმობა რუსეთს. ახალ უფლებად მხარდობა მათთვის მხარდობა მათთვის მხარდობა...

ჩვენს მთავარ პრინციპს შევინარჩუნებთ: საერთაშორისო სამართალი, რაობა გორბაჩოვის დათმობა რუსეთს. ახალ უფლებად მხარდობა მათთვის მხარდობა...

ჩვენს მთავარ პრინციპს შევინარჩუნებთ: საერთაშორისო სამართალი, რაობა გორბაჩოვის დათმობა რუსეთს. ახალ უფლებად მხარდობა მათთვის მხარდობა...

ჩვენს მთავარ პრინციპს შევინარჩუნებთ: საერთაშორისო სამართალი, რაობა გორბაჩოვის დათმობა რუსეთს. ახალ უფლებად მხარდობა მათთვის მხარდობა...

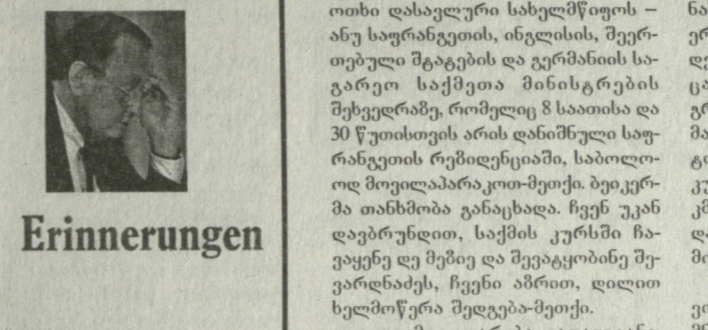
უახლესი ისტორია თბილისში, რომელიც დღესაც პირდაპირად მიმდინარეობს. მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა...

პანს-დიეტრიხ გენსერის «მოგონებანი»

საქართველო კვლავ მეტყველებს სახით შემოიჭრება. ჩვენ ჩვენს ახლად მიმდინარეობს მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა...

მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა. მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა...

Hans-Dietrich Genscher

«დიეტრიხ გენსერის მოგონებანი» - დიეტრიხ გენსერის მოგონებანი. დიეტრიხ გენსერის მოგონებანი...

მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა. მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა მთელი ქვეყანა...

საგარეო უწყებების განყოფილება

საგარეო უწყებების განყოფილება. საგარეო უწყებების განყოფილება...

მარტვილი: გეგმები გასაქმობაში უზრუნველყოფა. მარტვილი: გეგმები გასაქმობაში უზრუნველყოფა...

გიუჯარბი ბაზმარბი. გიუჯარბი ბაზმარბი. გიუჯარბი ბაზმარბი...

პანს-დიეტრიხ გენსერის «მოგონებანი». პანს-დიეტრიხ გენსერის «მოგონებანი»...

საგარეო უწყებების განყოფილება. საგარეო უწყებების განყოფილება...

თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა. თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა...

თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა. თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა...

თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა. თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა...

თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა. თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა...

თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა. თანამედროვეობის ყველაზე მუხანათობა...

აფხაზეთის დასაბრუნებლად ყველაფერი უნდა გააკეთოთ

აფხაზეთის დასაბრუნებლად ყველაფერი უნდა გააკეთოთ. აფხაზეთის დასაბრუნებლად...

აფხაზეთის დასაბრუნებლად ყველაფერი უნდა გააკეთოთ. აფხაზეთის დასაბრუნებლად...

საქართველოს რესპუბლიკის

„საქართველოს რესპუბლიკის“ ყოველთვიური დამატება

№4
(64)

...დიდა, განუზომე-
ლია მნიშვნელობა თე-
ატრისა ყველა ერისა-
თვის. კულტურა თეატ-
რისა უმაღლესი კულ-
ტურაა ერისა. კულტურა
რობს, ფრთებს ისხამს
მასთან ერთად და ეცე-
მა, კვდება ერის სიკვ-
დილთან ერთად.
სანდრო
ახმეტიანი.

მოგონებანი ავტობიოგრაფიითურთ

რუბრიკას უძღვება ნანა ღვინიაშვილი

მომგონებანი აკაციის სუნი გაზაფხულზე?

... ანდა, მიგოვებულ ნასახლარზე მარტო მდგომარე ხის სევედა თუ გაგიგებთ?

ან იქნებ, არც ის ჩანახაგი წაგიკითხავთ, პურის თხოვნა-თხოვნაში ბებერი ძალი კიბიდან რომ ვაღაფრებოდა...

ეს სექსუალური ხომ ვინახავთ, „ჯერ დაიხილეთ, მერე იქორწინეთ“!

იქნებ, მურმან ჯინორიას გვიფიქრიათ, სერგოლან „პამლეგამდე“ დიდი დრო გასულა?

არა, ერთი, როცა უყვარხარ, გისმენენ და გადიარებენ. მერე, როცა უბრალოდ, შენს წაკითხულ გალაკტიონზე დაფიქრდებიან, ანდა პამლეგის ბელზე ფიქრს საგზადა გააგანს შენს მაცურებელს.

... და მერე ხშირად გაახსენდება. „წვიმიან ამინდში შუა ცეცხლს ჩაუჯდა, როგორც ბავშვობისას, თვლები ალმა გაიგვრა და ბებერი წლები ბოლს გააგანა“.

მურმან ჯინორია, მინიაგურა „იცი, რა პერიოდი უფრო მახსოვს? როდესაც რაღაცის შეცნობა დაიწყო, მაგრამ ეს ის შეცნობა არ არის, რაც ბავშვობას ახლავს. ეს ის შეცნობა უფროა, როცა ამრთვებას, ანალიზს, ოცნებას იწყებ. ყველაზე სანუკვარი და საინტერესო ადამიანის ცხოვრებაში სწორედ ეს პერიოდია. შეიძლება ერთმა, სულ რაღაც უმნიშვნელო მოვლენამ ბებერი რამე ავსინხას, რაზეც მანამდე ვფიქრობდი.“

ახლა რომ ვფიქრობ, ღმერთმა ისე განაპირობა ჩემი ცხოვრების გზა, რომ უფრო მეტად შემყვარებოდა ის, რაზეც ვოცნებობდი. კონკრეტულად არ მახსოვს, რამე განაპირობა ჩემი არჩევანი, მაგრამ რაღაც აუცილებლად იქნებოდა, ალბათ.

... მახსოვს, ბავშვობისას, როგორ მამინებდა ორთქლბუბების მოხალისეობა საღაგურთან და მისი დაკვირვება. მას შავი ბორბლები ჰქონდა და წითლად იყო შეღებული შიდა ნაწილი. ჩემს წარმოსახვაში ამ ორთქლბუბებს თითქოს სული ედგა, ავი და ხანშიშველი, რაღაცის მომასწავლებელი, მაგრამ ამ შეგრძობებამ რა განაპირობა, ეს არ მახსოვს. მერე ნელ-ნელა ამუშავებდას იწყებდა ქვეყნობიერება დალექილი ეს შთაბეჭდილებანი. მხოლოდ ყოფით ცხოვრებას როცა მისდევ, ამ შემთხვევაში არანაირი შეხება არა გაქვს ქვეყნობიერებას. არც ოცნებასთან, არც წარმოსახვასთან და უანგაზიანთან.

... მის ცხოვრებაში იოლად არაფერი მოხუდა. ღმერთის მიერ ბოძებული მამინებდასა და მისი თვისებებზე წინააღმდეგობა დააძლევინა – მართალია, მშობლების სურვილით პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში ჩააბარა, მაგრამ შინაგანად თეატრისთვის ემზადებოდა. თუმცა, სწავლა შუა გზაზე არ მიუტოვებია და დღეს ცოცხალი თუ იყოს, რომ მურმან ჯინორიას ქიმიკოსის და კვების ტექნოლოგიის დიპლომი აქვს.

როცა გვიკვირს ვსწავლობდა, სულ ღერძობდა პასუხისმგებლობას, – ახლა, მე რომ თეატრალურ ინსტიტუტში ჩავაბარო, მოეწყო? რომ არ მოეწყო, რა სირცხვილი იქნება. ამიგომ სულ ვემზადებოდი საამისოდ.

ლექსებს ვკითხულობდი, რადიოთი ხშირად ვუსმენდი უმანგი ჩხვიძის, სერგო მაქარიას, ვერიკო ანჯაფარიძის, სექსუალურზე დაფიქრებული, ერთ დღესაც შევიგანე საბუთები თეატრალურ ინსტიტუტში. დიდი ალექსიძე იყო კომისიის თავმჯდომარე. ჩემი დიპლომი რომ ნახა, გოცოდა, პაგრონი არ გყავს? – მკითხა. დაგმთავრებია ინსტიტუტი, სპეციალობა გაქვს, თეატრალურში რა ვინდი? მაგრამ...

მზიან ქარში ემებდა კაცო

მახსოვს, აკაკი ბელიაშვილის „ბედის უკუღმართობა“ წავეკითხე, თვლი მოვკარი, რომ მიმა თუმანშივლმა თემურ ჩხვიძის შეხება. მერე გიციან გაბიძის ლექსი წავეკითხე, ასე მიმიღეს... გაუპართლა, ალბათ, მართლაც ილბალი იყო, რომ სწორედ მისი ჯგუფი აიყვანა იმ წელს მიხვილ თუმანშივლმა, – დიდმა პედაგოგმა და რეჟისორმა... და დაიწყო თეატრალური გაკვეთილები, განუმეორებელი, თუმანიშვილისეული ხიბლით. მერე პირველი სექსუალური იყო „გზაჯვარედინზე“, შემდეგ კი ილბალიან „ჯერ დაიხილეთ, მერე იქორწინეთ“. იყო დიდ მსახიობებთან და რეჟისორებთან მუშაობის ბედნიერება, რომლის შედეგად, იქმნებოდა მისი როლები, საინტერესო, სხვადასხვაგვარი, მაგრამ ყოველთვის ინდივიდუალური, მხოლოდ მისეული ხელწერით გამოირჩეული.

ყოველთვის მაინც ვედილობდი, მაშინაც კი, როცა პიონერთა სახსლის დარბაზში დადილობდი, ის არ გამემეორებინა, რასაც სხვა აკეთებდა. როდესაც უმანგი ჩხვიძის ჩანაწერებს ვუსმენდი, „ვეფხვისა და მოყმის“ ბაღადას, ან მონოლოგებს „პამლეგამდე“, ის მოქმედებდა ჩემზე, იმ იმპულსს გოვებდა, რაც შემდეგ უანგაზიან ალგივებს. ამას უმნიშვნელობა არა აქვს, შენ კომედიას თამაშობ თუ გრავედიას. „ჯერ დაიხილეთ, მერე იქორწინეთ“ ვოღვეილია, მაგრამ ხომ შეიძლება იქ ორმოცი ითამაშო, შეიძლება გულიანების ნახაგები წარმოიდგინო თვალწინ, მათი პლასტიკა. უკვე გამოდის არა მხოლოდ ვოღვეილი, არამედ რომეოც, ანუ, ამ შემთხვევაში, ახალგაზრდა გოგოსი და ბიჭის სიყვარული და პლასტიკური ნახაგი გულიანებისა. ამიგომ გამოდის როლი ინდივიდუალური და არა ისეთი, ვინმეს რომ უთამაშია. ეს ოსტატობა იმის დამსახურებაა, რომ მე მიხვილ თუმანიშვილის კლასი დაგმთავრე. მისმა პედაგოგიურმა მიდგომამ მე ის მხარე გამოვიგა, რაც ინდივიდუალურ მსახიობად გაყალიბებს.

დღეს რომ ვფიქრობ, მართლაც ილბალი ვარ, ძალიან კარგი პედაგოგები მასწავლებლან, კარგ რეჟისორებთან ვმუშაობ, რუსთაველის თეატრში რობერტ სკურუასთან ვარ, პარალელურად ერთი მსახიობის თეატრში ვმოღვაწეობ, მხატვრული კითხვის კათედრაზე ვასწავლი სტუდენტებს, მიმუშავია ისეთ პარტნიორებთან, როგორებიც არიან ვასო გოძიაშვილი, ეროსი მანჯაღლაძე, სოფიკო ჭიაურელი, გოვი გეგეჭკორი, გურამ საღარაძე, რამაზ ჩხიკვაძე, კოგე მახარაძე... ყველაზე დიდი ბედნიერება ის არის, ამ ურთიერთობებიდან ლამაზი მოგონებები რომ გრჩება!

... მაგრამ წარმატებას მარტო ილბალი როდი განაპირობებს. რისკი, ბრძოლა, კატორღული შრომა, ახალი ფორმების გამუღმებელი ძიება და გულწრფელი ემოცია. ასე იქმნება მისი როლები. ის მაცურებელს თავს არ აწონებს, არამედ ცდილობს უკვე ნაფიქრალის თანამართლად აქციოს იგი. ხან დონ ჟუანია, ხანაც კენგი – „მეფე ლირში“, ანდა სოსიკო – სინემაში, ხან შინაგანი მდგომარეობის სხვადასხვა მსახიობი გიმეორებს, სულ სხვაგვარად დაიდარდობი“, მიგაყვებს, რაღაც მის უკან სხვა რამეს ვხედავ, რომლის ახსნაც შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო. ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

დაიდარდობი“, მიგაყვებს, რაღაც მის უკან სხვა რამეს ვხედავ, რომლის ახსნაც შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

ამ თხუთმეტი წლის წინათ თბილისში კოგე მახარაძის ერთი მსახიობის თეატრი შემოქმედებოდა ვუღვებო.

მიკლვანა

სული სვეტაკი, შეუბღალავი

დიდებულია დღე დღევანდელი! —
ეს რა ნათელი შემოსამუქეთ!
მოვდივარ, მომამქე თქვით ვარდით,
ო, ქალბატონო,
თქვენ რომ მანუქეთ!
თქვენი სმა, მწერა
(თქვენი დუმილიც!)

მომდევს და სულში
რეკავს წარვიით,
სწორედ თქვენა ხართ წვენი კუპირი,
სცენის მშვენიერა, ძალი, მარდილი...
მე უნდა მემღვანე თქვით კალაია,
მაგრამ რა ძალუძოთ
ჩემს შვირ სტრიქონებს!

დღეა, დობილი, ღელავ, სანთავ,
სული ვისცინა, ო, ანტიკონქ!
წინა! — რა დიდი საღვთო ნიჭია!
მერე როგორი თბილი, ქართული!
ხელი თითქოს თქვენი
სული მიჭირავს,
მღერ ვარდებში ვარდასხული,
ნახ ბილიდებში მსუ დაფთურობს,
როგორც მითრთლვარე ღოცვა,
სურვილი...

ვარდებსაც, თითქოს
ფიქრში ვართულებს,
ჩემად აერკოლებს, სიყვარულით,
წამიყვანთ დმანისს?
თქვენ ხომ სძალიც ხართ,
და საბრძოლველად
ხართ შემართული!

ქართული სიტყვის ამგდარი ხართ
მარად საქვეყნო
ფიქრში ვართული.
მზად ხართ, ღვინია თუ განსაცდელი,
სოცკურ დრუბლებშიც
გიღვთ კარავი,
მოდისართ, მოგაქვთ
წმინდა სხველი,
სული სვეტაკი, შეუბღალავი.

გზია ჩხეტიანი.
2001 წ. 23 მაისი.

პრემიერა

სცენაზე ჩინური ყოფა

კომპოზიტორმა სხელმწიფო აკადემიურმა თეატრმა ახლახან მორიგ პრემიერაზე მიიწვია მსახივრეები. სცენაზე გათამაშდა ჩინური ლიტერატურული ნაწარმოები, რომელსაც სული შობა რეჟისორმა შედგა კუჭუხიძემ, ამ შემთხვევაში იგულისხმება არა მარტო რეჟისურა, არამედ ისიც, რომ ქალბატონმა მედამ ლიტერატურული პირველწყარო თვითონ თარგმნა რუსულიდან, გადაამუშავა და თვითონვე აქცია იგი პიესად, ფაქტობრივად შექმნა ახალი მხატვრულ-სცენური ნაწარმოები.

ეს არჩევანი რეჟისორისათვის შემთხვევითი არ ყოფილა. აღმოსავლური ლიტერატურისადმი ინტერესი, როგორც თეატრის, ლამის ბავშვობიდანვე გაუჩნდა და მხოლოდ 1981 წელს მიყვარს სამუალები სცენაზე გაეცნო. მისი შუამდგომლობით მუხა სკუპუნების იაპონური ლიტერატურის უდიდესი დრამატურგისა და პოეტის ჩიკამასუს პიესა „შეყვარებულთა თვითმკვლელობა ციურ ბაღითა კუნძულზე“, რომელიც ცნობილია მთარგმნელმა ჯემალ აკაიშვილმა თარგმნა. ეს დადგმა იბლიანის აღმოჩნდა მთელი შემოქმედებითი კოლექტივისათვის. მან წარმატებით მოიარა მრავალი სცენა

და რაც მთავარია, იგი საკუთარ სამშობლოში, იაპონიაშიც გულმხურვალედ მიიღეს.

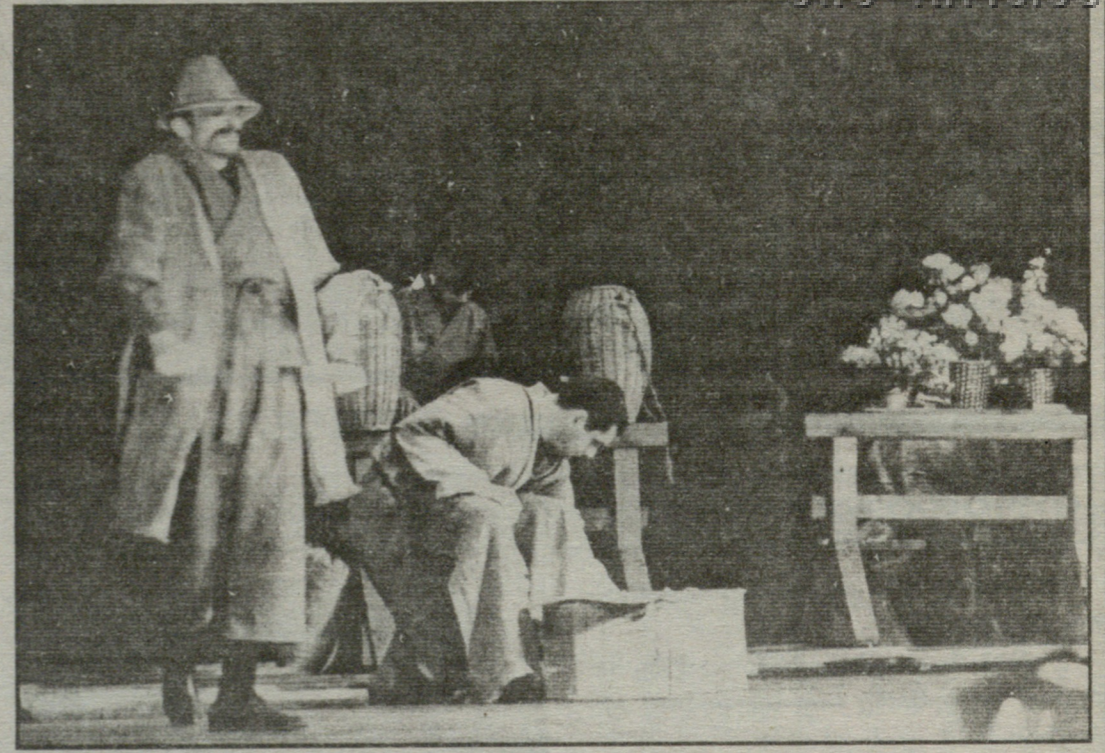
და აი რეჟისორმა კვლავ მიმართა აღმოსავლეთს. ამჯერად მან ჩინური ლიტერატურა აირჩია. ჩინური ყოფა უცხო ქართული სცენისათვის და ცხადია, ქართული თეატრის ცხოვრებაში იშვიათი ფაქტია.

რეჟისორმა სცენაზე აამეგყვლა მე-18 საუკუნის განმანათლებლის ძიუნის ჩანაწერები ქობიდან „ღიადი მცირეში“. შედგა კუჭუხიძემ თავისივე მსოფლმხედველობის რეჟისორია და როგორც ჩანს, ამ ეპოქისათვის დამახასიათებელი საგანმანათლებლო ტენდენციები, რაც მამხილებელი პრობის სახით გაჩნდა ჩინეთში, უფრო კონკრეტულად კი ამ ნაწარმოების პრობლემატიკა და თემატიკა რეჟისორის მხატვრული პოზიციისათვის ახლობელი აღმოჩნდა. აი თვითონვე ამბობს: „ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ თეატრის ფუნქცია გასართობის გარდა შექმნება, ამას დიდი იმედები ბრძანდება. ეს ნაწარმოები იმის სამუალებას იძლევა, რომ ნაწარმოებში მისი გავიწყობით უადრესად საინტერესო ჩინური მსოფლმხედველება და აღქმა, ამ თეატრისათვის ამ ქმნილებაში ყველაზე საინტერესოა ჩინელთა მთლიანობის

კატეგორიებით აზროვნება. ყოველი არსის, ცოცხალისა და გარდაცვლილის, ბუნებისა და ადამიანის ურთიერთმეორეობა.

და მართლაც, ორმოქმედებიან წარმოდგენაში მარადიულ თემათა (სიყვარულის, გრძობების) გვერდით მკაფიოდ იკითხება თანაარსებობა ცოცხალი ადამიანისა გარდაცვლილთა სულებთან, მაქციებთან. არის ისეთი მომენტები, რითაც ეს დადგმა აქტუალური ხდება ქართველი კაცისათვის, მაგალითად ჩინური სულების სამყაროში, მექტიამების პრობლემით, რაც იმის დასტურია, რომ სამყაროში ყველაფერი ურთიერთკავშირშია. წარმოადგენს ყოფით თუ დრამატულ ეპიზოდებში ჩინური სიბრძნე და ფილოსოფია გამოსჭვივის. სტილიზებული დადგმით რეჟისორიც და დასიც მათი თვალთ დახასულ ჩინეთს წარმოგვიდგენენ, რამაც რეჟისორს მრავალრიცხოვან პერსონაჟთა განმსახივრებელი როგორც ძველი, ისე ახალგაზრდა თაობის მსახიობები ესმარებიან: გურანდა გაბუნია, ზურაბ სკუპუნა, ქეთი ჩხეიძე, სოსო გოგიანიშვილი, მარტოვი ეგუგია, ჯემალ მონიაეა, გივი ჩუგუაშვილი, შაია ტაგიშვილი, ეკა მკავანაძე, ზურაბ ბერიკაშვილი, ონისე ონიანი...

საქეკაკლის ზოგი სცენა შინაგა-

ნად დამუხტულია, რასაც ვერ ვიგეგვით ბევრ სხვა ეპიზოდზე. ზოგიერთი დიალოგი სჭარბობს მოქმედებას, რაც აჭინურებს და ანელებს რიტმს და უშუალო კონტაქტს მსახიობებს შორის. სასურველია, ახალგაზრდა ნიჭიერი მსახიობის ზამა იაკაშვილის მთავარი გმირი უფრო შთაბეჭდავი იყოს. იმედია უნდა ველოდეთ, რომ საქეკაკლი ისეთი გამოცდილი და გაბეული რეჟისორის ხელში, როგორც შედგა კუჭუხიძე, თანდათანობით კიდევ უფრო დაითხევება და მსახიობებზე უფრო გაითავისებენ ახალ როლებს.

ის თეატრალური გარემო, სადაც ჩინური ყოფა თამაშდება, მხატვარ მამია მალაზონიას ჩინებულად წარმოუჩინია. გამოცდილი სცენოგრაფის

მეორე სიმბოლური ელემენტებით გამოდრეკილი სცენური საყარო კუჭოლ ეფექტური და კოლორიტულია. ქვეყნებს შორის ურთიერთობისა და კულტურული პროგრამების გაყვლის თვალსაზრისით საქეკაკლის ჩანაწერები ქობიდან „ღიადი მცირეში“ უთუოდ სასურველი და გაბეული ნაბიჯია. — იმედია, ამ მხრივ იგი კეთილ ნაყოფს გამოიღებს.

რუსულან მუხიგულაშვილი.

სურამში: სცენა საქეკაკლიდან ჩანაწერები ქობიდან „ღიადი მცირეში“.

ჯამარ ლომბაძის ფოტო.

ყოველი საბავშვო თეატრალური წარმოდგენა კარგი საჩუქარია პატარებისთვის, განსაკუთრებით მაშინ, თუკი სცენაზე ჯადოსნური მღაპარი საქეკაკლის იერ-სახეს იძენს და თანაც გაცოცხლებულ გმირებს თუ ახალ პერსონაჟებს იგეგვს. საერთოდ, საინტერესოა ნორჩი თაობის თვალთ ამგვარი მხატვრული გამოხატვის დანახვა და ასევე არარეალისტური ლიბრეტოს ფანტასტიკურად აღქმა, მაგრამ მაინც, ბავშვური ცნობიერებისთვის მღაპარი უახლოვდება მათივე ფანტაზიის სამყაროს, სადაც მარადიული ოცნება ბედნიერ მომავალზე აისახება და სადაც კეთილმუნდამ ამარტებს ბოროტს და დანაგრული საბოლოოდ გამარჯვებული რჩება. ამდაგვარი და მრავალნაირი რწმენა-წარმოდგენით, გამაფრებული სიუჟეტითა და კონფლიქტებით მომღვაებელი მარტოპეროს ჯადოსნური მღაპრის მიხედვით ინსცენირებული მიუზიკლი „კონკია“ ახლახან გაათამაშეს რუსთაველის სახელმწიფო საბავშვო და ახალგაზრდულ თეატრში, რომელიც სადიპლომო საქეკაკლიად წარმოგიდგინეს დამდგმელმა რე-

ბრეტოს (ბეგორი ვაჟა ძიგუა) განვითარებას ერწყმის პარმონიული, ლირიკული და რომანტიკული მუსიკა (კომპოზიტორი ნუნუ გაბუნია) შესაბამისად დადგმული ქორეოგრაფიული მონახაზითა და მესრულებით (ქორეოგრაფი ბუქარ მონაგარდისაშვილი). ვიზუალურად ეფექტური და სახასიათო კოსტიუმები კი მღაპრის გმირთა უკეთ შეცნობისათვის გამიზნულა მხატვარ მანანა გუნიას მიერ.

„კონკია“ უკიდვანოდ ჯადოსნურ სამყაროში თაუბრუდახვეული სიცოცხლის სიყვარულით აღსავსე ნორჩი გოგონა (მამია გელაშვილი) და მისი რჩეული უფლისწული (ზურაბ ფიროსმანიშვილი) ფინალში სიყვარულის გვირგვინით მშვენიერდებიან,

— მე დიდი გულშემატკივარი ვარ რუსთაველის საბავშვო თეატრის და თითქმის ყველა პრემიერაზე ვახერხებ ჩამოსვლას. ძალიან მიხარია, რომ ესოდენ დიდი მზრუნველობით ექვეყნიან ბავშვებს და ასეთი ჯადოსნური მღაპრებით ანებებებენ. ძალიან კმაყოფილი ვიყავი არაჩვეულებრივი საქეკაკლით, ნუნუ გაბუნიას მიუზიკლით „ფიფქია და შვიდი ჯუჯა“, რომლის რეჟისორია ვერა ძიგუა. ახლა ახალი საქეკა-

ლობა აქვს მათთვის „თავისი“ თეატრის არსებობას და კიდევ ერთხელ მაგრძობინა, რა მკრეხლობა იყო თავის დროზე თბილისში მომარდ მყურებელთა თეატრის ფაქტობრივი დახურვა თუ გაუქმება. გამახსენა ის პაგარა სხარულიც, რომელიც აღ-

კომიკური პერსონაჟები არიან. კიდრე ბოროტების სიმბოლოები, ამდენად თვით კონკიაც არ არის გრაფიკული მსხვერპლი ბოროტებისა — არც გრადიუსულად დაკონკიდი კაბა აცვია და არც ნაცრითაა მოთიუნებული. იგი დასაწყისშივე მხარულად იქცევა და მღერის იმის შესახებ, თუ რა კარგია ცხოვრება, როგორ უყვარს სიცოცხლე და იმედი ახუდგმულებს, რომ ბედნიერი იქნება.

ეს თავისებურად ახალი ხელეაა ამ ყველასათვის ნაცნობი მღაპრისა, სადაც ჯადოქარი არც გოგონის ეგლით მოდის და არც უცნობი ქალბატონია. იგი კონკიას ბებიაა, რითაც კიდევ უფრო ხაზგასმულია საქეკაკლით ყოფითი ხომბო, რამაც ასე ააღებუა პატარები.

რუსულან ქეთათელაძე — მუსიკისმცოდნე, ხელოვნებათმცოდნეობის კანდიდატი: ჩემთვის ყველაზე მგრძობიარე შემოქმედებელი ადგილობრებით სავსე დარბაზი — აბოლი, წრფელი გრძობებით რომ რეაგირებენ ემაწილები წარმოდგენის თითოეულ ნიუანსზე. საქეკაკლი ბევრის თქმის საშუალებას იძლევა: სცენური მოქმედება დინამიკურია, მიზანწრაფული, ყველაფერი ვერცხლისწვადივით იქცევა — ეს რეჟისორული გადაწყვეტის დამახარებელია: ძალზე სანახაობრივია, ფერადოვანია სცენოგრაფია, კოსტიუმები ისეთი, დიდების სექეკაკლისთვისაც ხანაგარედი რომაა. ყველაფერ ამას მუსიკა ამოლიანებს — ლაღი, უშუალო, მხიარულ, მელოდის შინ რომ გაიყოლებს მსმენელი. ჩემს მიერ ნახაბი რუსთაველია ეს უკვე მე-სამე წარმოდგენაა („ფიფქია და შვიდი ჯუჯა“, „აკარგულ გრძობათა მღვიმე“, „კონკია“) (მთლიანად ყოველ ჯერზე არაბო მართლდება, წინადაც აკარბებს, სიკეთეს, სილამაშის მოკლებული ჩვენი ბავშვებისთვის (მე ყოფიან ვეკლისხმობ და მხატვრულ შთაბეჭდილებებსაც). ეს, მართლაც რომ, საჩუქარია. ასეთ საჩუქარს დანატრებულნი არიან ჩვენი მოზარდები. არც მხახიბური თამაში შეიძლება გამოვყოთ. საქეკაკლის საერთო განწყობას ისინი ახსაფენ ხორცს და ბავშვების თანავრძობას იწვევენ. ეს დიდი მონაპოვარია.

მუხანა მახარაძე

შეხვედრა ცნობილ ბლაპართან

რაც ყმაწვილური სიწმინდით ცოცხლდება სცენაზე. თავისებურად საინტერესო და სახასიათო სახეებით გვეხმარებიან მღაპრის სხვა დანარჩენი პერსონაჟები — დიდებული ხელმწიფე (თემურ ნაყელიშვილი) და მშვენიერი დეოფალი (ნანი ფერაძე), უსამართლო და ბოროტი დედინაცვალი (ციალა გურგენიძე) და კეთილშობილი ფერია მელიუზინა (ნინო ჯამალაშვილი), უფროს-უმცროსი დები — ანხლი ჰორგენზია (ლელია გაბაგაძე), და ირონიული ეპოგა (მარინა ჩხიკვაძე). მართლაც სახასიათო მასხარა (ქეთევან მაღრაძე) და ერთგული ვეზირი (ლეონტი შიომშვილი).

და მაინც როგორ ჩაიარა ნაცნობი და საყვარელი მღაპრის თეატრალურმა ვერსიამ?

კლი-მღაპარი ვიხილე და არ შემიძლია არ აღვნიშნო ახალგაზრდა მხატვრის მანანა გუნიას, მართლაც, მღაპრული კოსტიუმები. ბატონი ვაჟა და ქალბატონი ლალი გიგა ლორთქიფანიძის სახელსონოს დიპლომანტები არიან, რომლებმაც წარმოგიდგინეს ლამაზი მღაპარი და მინდა მიველოცო მათ ეს მშვენიერი საქეკაკლი. არაჩვეულებრივად ელერს ნუნუ გაბუნიას მუსიკა, ცოცხალი მეთანადრება ლირიკობზე. მსახიობებიდან კონკიას როლის შემსრულებელს გამოვიყოფი. საერთო ჯამში თეატრის დამაღვსა და მსახიობების მოუწყო ბავშვებს, — აზრს გვიმარტებს რეჟისორი ნანა დემეტრაშვილი.

მანანა კორბაია — მუსიკისმცოდნე: ამ ლამაზ, მდიდრულად გაფორმებულ საქეკაკლზე, სადაც მხატვრებმა მანანა გუნიამ და ლომკულ მურუსიძემ თავიდანვე მომხიბვლელი, ნახევრად მღაპრული, ნახევრად რეალური სამყარო წარმოგიდგინეს, ბავშვებით სავსე დარბაზის რეაქციადან გამომდინარე მინდა ვისაუბრო.

პირველ ყოვლისა, კიდევ ერთხელ დადასტურდა, რომ დიდი მნიშვნე-

ლობა აქვს მათთვის „თავისი“ თეატრის არსებობას და კიდევ ერთხელ მაგრძობინა, რა მკრეხლობა იყო თავის დროზე თბილისში მომარდ მყურებელთა თეატრის ფაქტობრივი დახურვა თუ გაუქმება. გამახსენა ის პაგარა სხარულიც, რომელიც აღ-

კომიკური პერსონაჟები არიან. კიდრე ბოროტების სიმბოლოები, ამდენად თვით კონკიაც არ არის გრაფიკული მსხვერპლი ბოროტებისა — არც გრადიუსულად დაკონკიდი კაბა აცვია და არც ნაცრითაა მოთიუნებული. იგი დასაწყისშივე მხარულად იქცევა და მღერის იმის შესახებ, თუ რა კარგია ცხოვრება, როგორ უყვარს სიცოცხლე და იმედი ახუდგმულებს, რომ ბედნიერი იქნება.

ეს თავისებურად ახალი ხელეაა ამ ყველასათვის ნაცნობი მღაპრისა, სადაც ჯადოქარი არც გოგონის ეგლით მოდის და არც უცნობი ქალბატონია. იგი კონკიას ბებიაა, რითაც კიდევ უფრო ხაზგასმულია საქეკაკლით ყოფითი ხომბო, რამაც ასე ააღებუა პატარები.

რუსულან ქეთათელაძე — მუსიკისმცოდნე, ხელოვნებათმცოდნეობის კანდიდატი: ჩემთვის ყველაზე მგრძობიარე შემოქმედებელი ადგილობრებით სავსე დარბაზი — აბოლი, წრფელი გრძობებით რომ რეაგირებენ ემაწილები წარმოდგენის თითოეულ ნიუანსზე. საქეკაკლი ბევრის თქმის საშუალებას იძლევა: სცენური მოქმედება დინამიკურია, მიზანწრაფული, ყველაფერი ვერცხლისწვადივით იქცევა — ეს რეჟისორული გადაწყვეტის დამახარებელია: ძალზე სანახაობრივია, ფერადოვანია სცენოგრაფია, კოსტიუმები ისეთი, დიდების სექეკაკლისთვისაც ხანაგარედი რომაა. ყველაფერ ამას მუსიკა ამოლიანებს — ლაღი, უშუალო, მხიარულ, მელოდის შინ რომ გაიყოლებს მსმენელი. ჩემს მიერ ნახაბი რუსთაველია ეს უკვე მე-სამე წარმოდგენაა („ფიფქია და შვიდი ჯუჯა“, „აკარგულ გრძობათა მღვიმე“, „კონკია“) (მთლიანად ყოველ ჯერზე არაბო მართლდება, წინადაც აკარბებს, სიკეთეს, სილამაშის მოკლებული ჩვენი ბავშვებისთვის (მე ყოფიან ვეკლისხმობ და მხატვრულ შთაბეჭდილებებსაც). ეს, მართლაც რომ, საჩუქარია. ასეთ საჩუქარს დანატრებულნი არიან ჩვენი მოზარდები. არც მხახიბური თამაში შეიძლება გამოვყოთ. საქეკაკლის საერთო განწყობას ისინი ახსაფენ ხორცს და ბავშვების თანავრძობას იწვევენ. ეს დიდი მონაპოვარია.

მუხანა მახარაძე

რაც ყმაწვილური სიწმინდით ცოცხლდება სცენაზე. თავისებურად საინტერესო და სახასიათო სახეებით გვეხმარებიან მღაპრის სხვა დანარჩენი პერსონაჟები — დიდებული ხელმწიფე (თემურ ნაყელიშვილი) და მშვენიერი დეოფალი (ნანი ფერაძე), უსამართლო და ბოროტი დედინაცვალი (ციალა გურგენიძე) და კეთილშობილი ფერია მელიუზინა (ნინო ჯამალაშვილი), უფროს-უმცროსი დები — ანხლი ჰორგენზია (ლელია გაბაგაძე), და ირონიული ეპოგა (მარინა ჩხიკვაძე). მართლაც სახასიათო მასხარა (ქეთევან მაღრაძე) და ერთგული ვეზირი (ლეონტი შიომშვილი).

და მაინც როგორ ჩაიარა ნაცნობი და საყვარელი მღაპრის თეატრალურმა ვერსიამ?

გიზნისი და ხელოვნება

დიდი ქველმოქმედი — გუჯა ბუბუტეიშვილი

„მშენებელი, ცხელ-ცხელა, ბუდი აღის ქალაქი...“ და მე „კრასავიცა“ დოლო ჭიჭინაძე, ჩემი შვილი, ისიც მსახიობი მაია გაგიშვილი და ყოველად ოხერი და ღვთის ფეხის მკენეკელი ჩემი შვილი წლის შვილ-თაშვილი — ნიკა მითაიშვილი ერთ

გაქცულ, გახრიკულ და ნახევრად დაშლილ 11 ნომერ გრამფაიში ვსხედვართ და აუჭალაში მივხრივი-ნობო.

— გენაცვათ... გრამფაიში ვილა ჯდე-ბა ახლა.

გრამფაიში კი არა, გროლეიბუ-სში და ავტობუსში აღარავინ კად-რულობს ასულას — „მარშრუტკებმა“ გადაჯეგა თბილისი.

კარივლია გრამფაი, სამიოდე დე-ლაბერი თელეფს, „კრასავიცა“ დოლო ჭიჭინაძის დანახვაზე ბებრებს სა-ხეუბი ვაუბადრათ, გამოცოცხლდნენ, დოლოს შემოეხვივნენ და ერთი ამ-ბაიე შექმნეს.

— ამას ვის ვხედავთ... შენ კი გე-ნაცვალეთ... თავზე შემოგველეთ... და ჩვენო სილამაზე და ეშხოოო...

ერთ-ერთი გაჩერებაზე ვარეთ უსა-ქმოდ მდგომმა ხალხმა იფიქრა: არი-ქა, ვაგონში კაი რამეს არიგებუ-ნო, ეგება ჩვენც რაიმე შეგვხვდე-

სო და გაქცული ვაგონი ხალხით გაივსო.

...მაგრამ ამ დედაბრების მოფე-რების სიცილ-ხარხარში „კრასავიცა“ დოლო შერჩათ ხელში. მგზავრებმა ქართული შნი და მარიფათი გა-მოიჩინეს, და საწყალი დოლო ამ მოფერებაში კინალამ დაბდღენეს. მოგვიანებით მეც შემამჩნიეს... უი, უი, ეს ჯდანი მსახიობი ვოდერიძი ჩოხელის კუდიანი კომბლე არ არი-სო?! არისო, სწორედ ის არისო... და ახლა მე გამგლეჯეს სიყვარუ-ლით. ამასობაში შეილი წამომეშ-ველა, ახლა მაიას დაადგეს თვა-ლი... ქაა, ქააა. ეს კიდენა იეთიმ გურჯს რომ უყვარდა, მისი ჯეე-ლი „ნაშა“ არ არისო? არისო მა-შა, დაუდასტურეს სხეებმა.

ვაგმანმა ამ გნისში და რია-რიაში გრამფაი ვაჩერა, სალონიში გამო-ვიდა და დონის შემოყრისი ვაჯე-მული დადგა... ხალხი მისწი-მოსწია

და დაიდრიალა... რა ამბავია აქა, აა?.. რა თეაგრი გამომართეთ ააა? სად არის იეთიმ გურჯის „ნაშა“, რო-მელია, აა? მომეცით აქა...

ამასობაში ჩემმა შეილმა — იე-თიმ გურჯის „ნაშამ“ მაია გაგიშ-ვილმა დრო იხელთა, ნიკას ხელი დაავლო, მე და დოლო წინ ვაგვი-ვლო და გრამფაიდან სულ ჯიკაე-ჯიკაევით ჩამოგვაბრძანა.

გრამფაიმ მხიარული მგზავრებიანა შლევიანივით ჩაგვიქროლა, დოლოს პაეროვანი კონცა გამოგზავნეს, თან მღეროდნენ, „ვისია, ვისია...“ ქა-ლი და ლამაში პე... პე...“ შორე ვყე-ბა მომღერლები მაიას ხელს უქნე-ვდნენ და მღეროდნენ სიყვარულით დამწერის პანგებს: „კარგი იყო... არ გამეცან თავიდან“...

ვიცინით და რას ვიცინით, სულს ვვლარ ვებრუნებთ — მე და დოლო. ჩემი შვილი მეცა — ეს სულ შე-ნი ბრალია... ყველას უცინი, ყველას

ესალმები, ყუერები და ააა შენი უბაქო საქიელის ვამო, შენ კუ-დიანი ვიწოდეს, საწყალი დოლო კინალამ გაბდღენეს და შენ შედ მიმაყოლეს.

ასე მხიარულად მივაღვიქით ბა-გონ გუჯა ბუბუტეიშვილის სამუ-ლობელს — აუჭალის კონიაკის ქა-რხანას.

რკინის მშენებელი ნუქურთმები-ანი ფართო კარები მოკრძალებით შევადლო. შესახველდეს ქარხნის დაცვის ჭაბუკები ღვანას.

— ვის გნებავთ ქალბატონებო, ვისთან მიბრძანდებით?

— ბატონ გუჯასთან ვაართ.

კონიაკების პრემიულენტთან მი-ხელა ასე აღვილი არ იყო, საქ-მეში ბუბუტეიშვილის მოაღვილე ჩაერთა, ბატონი მხაურ კოკოვეი.

კოკოვეი „ქართული ფილმის“ ყი-ფილი თანამშრომელია. ქართული კინოს ვარსკვლავი დოლო ჭიჭინა-ძე რომ დაინახა, დიდად გაიხარა, წინ წავივდივ, ქარხნის ეზოში ვა-ველით.

ნ. მ. 10-10 33.

სხვა გაზთიზიდან

...როგორ მოხდა, რომ ამ დონის მომღერალს დასავლეთში ასე ნაკლებად იცნობენ?

დღეს უკვე არავის უკვირს ქა-რიველ ხელოვნათა წარმატება მხო-ფლიო ასპარეზზე. მათი მიღწევე-ბი კიდევ ერთხელ აღასტურებს ჩვენი ხელოვნების მაღალ დონეს. ქართუ-ლი საფორტეპიანო სკოლა ერთ-ერთი საყოველთაოდ აღიარებული სკოლაა. წინა თაობას კარგად ახსოვს საბჭოეთის ყველაზე საი-ნტერესო და მკაცრი კონკურსები — ჩაიკოვსკის სახელობის კონკუ-რსები, სადაც გამარჯვებულთა შო-რის არა ერთი ქართველის სახე-ლი გაბრწყინებულა; მათ რიცხვშია ეთერ ანჯაფარიძე, რომელიც თავ-ისი მოღვაწეობას და შემოქმედე-ბით წინსვლას ამკამად ამერიკის შეერთებულ შტატებში განაგრძობს. დიას, ახალ თაობას, მათ ნიჭს, მეტი ვასაქინი და ნიჭის რეალიზაციის სა-შუალება აქვს, რასაც წინა თაო-ბა ასე მოკლებული იყო და ვის იცის, რამდენი ქართველი ხელოვნის სა-ხელს შეეძლო მსოფლიო ხელოვნ-ების ისტორიაში თავისი სახელის ჩაწერა და რამდენი სათქმელი თუ სიმღერა დაკლებია მსოფლიო სცე-ნას. მათ რიცხვშია მურაბ ანჯაფა-რიძე, ეს მარტო ჩვენი აზრი არ ი-ღია, ეს აღიარებული გენორის პლა-სიდო დომინგოს აზრიც არის.

„თქვენი გვარი ცნობილია, თქვენ ხართ გამოჩენილი გენორის შურაბ ანჯაფარიძის ქალიშვილი, რომელიც ძალიან უყვარდათ, ჰქონდა ბრწყინ-ვალე ხმა და დიდხანს მღეროდა დიდ თეატრში, რამდენად დაგვხმარათ ეს შემოქმედების, ხელოვნების თვალ-საზრისით თქვენი ოფიციალური სტა-ტუსის მოპოვებაში კარიერის მხრივ? — რასაკვირველია, როდესაც ასე-თი გვარი გაქვს, ეს თავისთავად ბევრს ნიშნავს, — ძირითადად ნა-თესაური კეჟმირი აინტერესებთ ხო-ლმე, რაც შეეხება შემოქმედებას... მე ძალიან პაგარა ვიყავი, როდე-საც ჩემი მშობლები დაშორდნენ ერ-თმანეთს, მაგრამ მამასთან ურთი-ერთობა მქონდა და იგი ჩემზე დიდ გავლენას ახდენდა რაღაც ვენეტი-კურად, შეუცნობლად... ეს იყო სცე-ნისაღმი ბუნებრივი მისწრაფება, კუ-ლისებისაღმი და საერთოდ, თეა-ტრისაღმი სიყვარული, სცენაზე გა-მოსვლის სურვილი. მე თეატრის, კუ-ლუარებში ვაგვიმარდა, რამაც მო-მეცა თეატრის, მუსიკის ცოდნა. ჩემში თავიდანვე ოპერის ბაცილა მოხვდა და ჩაინერგა, და ამან კი მუსიკა-ლური შეგრძნება გამამდირა.

მამა თავისუფალი იყო თავის თე-ატრალური სახეების წარმოსახვა-ში. იგი იყო არა მარტო ბრწყინვა-ლე მომღერალი, ვოკალისტი, არა-მედ გამოჩენილი მსახიობიც, შექმნა უმშვენიერესი სახეები — ხოსესი, რა-დამესის. მისი გერმანი „პიკის ქა-ლში“ ეგალონად ითვლება. მან გაახმოვანა ფილმი „პიკის ქალი“, 60-იან წლებში რუსეთში შეიქმნა ოპერის ეკრანიზაცია; მასში გერმანის როლს ოლეგ სტრიჟნოვი ასახიერებდა, მამა კი მღეროდა. ფილმის ვიდეოკასეტა

ჩემმა მეგობარმა სერგეი ლეიფე-რკუსმა პლასიდო დომინგოს უჩვენა, როდესაც იგი გერმანის პარტიას ამზადებდა მეტროპოლიტენ ოპერის-სათვის. შემდგომ მაესტრო დომი-ნგოს თხოვნით მე მისთვის მთლიანი ოპერა გადავიწერე, მივაწოდე მრავ-ლი ფოტო და მამაჩემის გერმა-ნის პარტიასთან დაკავშირებული სხვა მასალები. დომინგო სულ გა-ნიცდიდა და ამბობდა: „როგორ მო-ხდა, რომ ასეთი დონის მომღერალს დასავლეთში ასე ნაკლებად იცნო-ბენ?“

უბრალოდ, დრო იყო ასეთი. ეს იყო დიდი თეატრის ოქროს ხანა, მაგრამ დასავლეთში ეს არ იყო. ამერიკის კონცინენტზე მამაჩემის დროს დიდი თეატრი მხოლოდ ერთხელ იმყოფებოდა მთელი თანავარსკვლა-ველის შემადგენლობით. არქიპოვა, მი-ლაშკინა, პეტროვი, მამურიკი, ანჯა-ფარიძე... მაგრამ ეს ერთადერთხელ მოხდა. მას გაგრძელება არ ჰქონია.

დაის, მაშინ გაგრძელება არ ჰქო-ნია. შეიძლება ახლა ჰქონდეს... თავად ეთერი კი აგრძელებს შე-მოქმედებით შრდას. იგი არის ჩიკაგოს უნივერსიტეტის პროფესორი, გამო-ლის კონცერტებით, და მთლიანად თავის პროფესიისთვის იხარჯება.

„ამერიკელი ქართველებისათვის“ დიდი სიხარული, იმედი და რწმე-ნაა იქ, შორეულ მიწაზე, ქართვე-ლთა სახელებთან შეხვედრა და ამ სიხარულის ჩვენთვის გამოიარება. ეს მასალაც ამის დასტურია.

ნათელა ლუდუშაური.
სურათებში: ეთერ ანჯაფარიძე; მურაბ ანჯაფარიძე — გერმანი, („პიკის ქალი“); მურაბ ანჯაფარიძე.

გამოიცა

გულში მოზღვავებული მელოდიები

სმენაზე გიგარით ხელში 5 წლის გოგონა იდგა და მღეროდა. გოცუ-ბული დარბაში გულსეყურით უსმე-ნდა... ასე დაიწყო ეთერ ჭელიძის კ-რიერა ესტრადაზე.

გავიდა დრო, მან უკვე ნიჭიერთა ათწლეული დაამთავრა წარმატებით და რამდენიმე მელოდიის ავტორიც გახლდათ. განსაკუთრებული შინა-განი მღელვარებით ასრულებდა ლი-რიკულ სიმღერებს, რომლებიც იმ-დენად ახლოს იყო ქართულ სულთან და ქართულ გონთან, რომ ყურად-ღების ქვეშ ადვილად ექცეოდა.

შემდეგ დაიწყო გასტროლები. ... „ეთერი მღეროდა, მე პულტთან ვი-დექი და ჯოხს ვიქნევი, მაგრამ ისე ვიყავი გატაცებული სიმღერით, რომ ვიფიქრობ, მომღერალი უფრო დირი-ჟორობდა, ვიდრე მე. შემოქმედმა დამიმორჩილა და ჯადოსნური ჯოხიც თითქოს მის ხელში აღმოჩნდა“, — ისხეუნებს მოსკოვის მაშინდელი სა-კავშირო რადიოს სიმფონიური ორ-კესტრის დირიჟორი ა. მისაილოვი.

ცნობილი სიმღერების ავტორის შე-მოქმედება, არგისტიში, უცხოელ მს-მენელზეც საოცარ შემოქმედებას ახ-დენდა. მას თავი უსახელებია გერ-მანიაში, საფრანგეთში და ყოფილი საბჭოთა კავშირის თითქმის ყველა ქვეყანაში. კონცერტებს თურმე ყო-ველთვის „სულიკოს“ ან „ციციანთუ-ლას“ შესრულებით ამთავრებდა. იგი კულა წერდა და წერდა სიმღერებს, ელემენტარულად თვითმოქმედების ჯგუფებს და არაერთი ნიჭიერი მუ-სიკოსმოყვარული გამოუვლენია. მრავ-ალი საღამოს მოწყობის თაოსანი და ორგანიზატორი იყო. მანვე გა-მართა საღამო ლევიით — „ექიმე-ბი ხელოვნებაში“. ეს გრადიცია დე-საც გრძელდება. დიდი მწერლების საიუბილეო თარიღებთან დაკავში-რებით სკოლებში მუსიკალურ კო-მპოზიციებს აწყობდა; წერდა სიმღე-რებს ანსამბლ „მზიურისათვის“. მი-სივე იდგა იყო თ. ვვერდწითელის, მ. ჯაბუასა და ე. კახიანის გრიტს შექმნა.

ბავშვების სიყვარული შექმნა მთე-ლი ციკლი: „საქართველოს სადილე-ბლად“, „ყვავილების სიყვარული ვიცი“, „ციციური ფარდა“ და მრავალი სხვა. კომპოზიტორ ქალს კინოხელოვნე-ბაშიც შეუგანია თავისი წვლილი, სა-კუთარი სიმღერით გაახმოვანა ნა-გო ეპიკის როლი ფილმში „უკანა-სკნელი ჯგეროსნები“. რეჟისორ ს. დი-

ლიძის ფილმში „გაქცევა ვანთაილისა“ თავიდაც ქალის ვარისკა წერეთლის ეპიზოდურ როლს თამაშობს. რამაშ მხიკაძესთან ერთად იმღერა რო-მანის „მხოლოდ შენ ერთს“ ფილმში „მოთხრობა თამარ ქალი“.

ეთერ ჭელიძე მრავალმხრივი, უა-რთო ისტერების მქონე პიროვნება გახლდათ. ალბათ ამიტომ არ მოქე-ლებულა მისი სიმღერები და ჩვენში დღესაც ნოსტალგიას, ძლიერ სულიერ განცდებს აწყვებს. ამიტომაც შეიქმნა წიგნი „გულდან ამოხიეთილი მელო-დიები“, რომლის ავტორია ალისა ცი-ციაძე.

ქალბატონი ალისა სიყვარულით აღწერს მომღერალი ქალის შემოქ-მედებით გზას, საუბრობს მის საე-კუთესო სიმღერებზე „ღურჯა პირი-ლი“, „ვენაქვალე მაგ შენს თვალებს“, „იას სინამე მოვსტავი“, აღნიშნავს რომ „ჭაღარა თბილისი“, რომელიც ირაკლი აბაშიძის ლექსმა შთააგონა ეთერის, XX საუკუნის 20 საუკუთე-სო სიმღერათა შორის ითვლება.

ფოტოები ეხმარება მკითხველს ამ შესანიშნავი სახეგრადო მომღერლის პორტრეტის აღდგენაში. სასაიათო-ვნოა ის, რომ შემოქმედს პეოლია მეშვედრე, მისი შვილიშვილია — ანა სირაძე, რომელსაც ბებია არ მოსწრებია, მაგრამ გენები კი გა-მოქევა მისი.

... სრულიად ახალგაზრდა წაყიდა ჩვენგან ეთერ ჭელიძე (1938-1990). მა-გრამ დროთა განმავლობაში მისი ღვა-წლი უფრო დაუხვლად აღბათ... წიგნი ახლავს ბიოგრაფიულ ცნობარს და ეთერ ჭელიძის მნიშვნელოვან სიმ-ღერათა ნუსხა.

ალხანისმთავი, რომ ქალბატონი ალი-სა ციციანის წიგნი გამოიცა ბატონ ნუგზარ ფოფხაძის შემწეობითა და მხარდაჭერით.

თამარ ანდრიძე.

გიზენა და ხელოვნება

დიდი ქველმოქმედი გუჯა ბუბუტეიშვილი

(მეხსრე გვირდობს)

ემო კი არა, სამოთხის წალკოგში შევლეთი ფეხი, ვგონებთ უდაბნოს შემდეგ მდარულ ოაზისში მოვხვდით. სურნელოვანი ღაღანა ყვავილებით სახე მოვლილი გავხვდით. საპატიო ადგილზე ემოს გული-გულში სარაჯიშვილის ქანდაკება დგას. ქანდაკება ისე ღიაა - გინდა არ გინდა მის წინ მოწიწებით ვერღვებით, თვითონ გიბიძგებს რაღაც შინაგანი ინტუიციის წყობით შეჩერდეს. მოკრძალებით მოეფერო დიდ მამულიშვილს. ეს წუთით... ირგვლივ კი შემოსულ საამქროებში სიწყნარე და იმეათა წესრიგი სუფევს. კონიაკის ღამზაღების დიდი ოსტატები ყველა თავის ადგილზე დგას და თავის საქმეს უხმაუროდ აკეთებს. ისეთი სისუფე და სიწყნარეა, ვგონებდა წარმოება დღეს ისევეა. არადა, მუშაობა დღეს...

გიზენა ბუბუტეიშვილი

რეპერტუარზე ვარ გაზრდილი, და თუ ჩემი შვილები ვერ ნახავენ თქვენს უბალო სექტაკლებს, - რად მინდა მე ჩემი ქარხნის დიდი შემოსავალი? დავუბრუნებო!

ეს იყო დიდი სენსაცია მაშინ. ეს იყო უდიდესი მოვლენა! დიდხანს, ძალიან დიდხანს გვიჩინებდა ბუბუტეიშვილი ორასკაციან თეატრალურ დასს, ახალ დადგმებს აფინანსებდა. 1993 წელს ძალზე ავად გაუხდა. ჩემი უშანგის დაბადების დღე იყო 28 ნოემბერი, მოღუშული წვიმიანი დღე, უკერძო და არაფრის მოლოდინით გულმოკლე - მე სიცხით გათანაგული, მწოლიარე ჩემი სამზარეულოს ჭერს შევექცეოდი და ვიცინებოდი: ღმერთო მაღალო! რა იქნება, ჰქმენ სასწაული... ეს გაისინდა და პირდაპირ გულზე დამეცეს გუმი 100-ტონიანი ერთად... მომიეცა რა, ღმერთო, ასე თუმანია! და მოხდა სასწაული... სამზარეულოს კარი გაიღო და თავზე ორმეტრიანი ბიჭები დაბადდნენ, - ჩემი თეატრის დირექტორი გიგომ კანდელაკი, აღმინისგრატი ანზორ ურდია და გუჯა ბუბუტეიშვილი. მომეფერეს, უშანგის დაბადების დღე მომილოცეს (90 წლისთავი), გუჯამ „პაჭკით“ მილიონი კუპონი მარჯებ, ჰალარა თმები დამიკონეს და დამაბიჯეს, კიდევ მოვალე.

მილონით?.. სად გაქრა ჩემი ავადობა და სიცხე. ფეხზე წამოვხვი, დაეღური დაეღური ვსკვავ, თან ხელში მილიონიან „პაქს“ ვაბურთავებ და ვმღერო, ვაშა... მილიონის პატრონი ვარ - მილიონის. მერე რა, რომ კუპონია... ერთხელ ხომ მაინც მაქვია გუჯა ბუბუტეიშვილი მილიონერად, აა? შენ გენაცვალე ბიჭო... გმა და მომავალი დაგელოცოს, ბუბუტეიშვილო... და მართლაც, დალოცულია დღეს ბატონი გუჯა, ღმერთოვით მუშაობს პრემიენგი ბუბუტეიშვილი: აფხაზეთიდან ღვთისმშობელ კონსტანტინე გამსახურდიას სახელობის თეატრის ინსახავს და ჩემისთანა უმწიფესად დახმარების ხელს უწვდის.

თქვენ პეი, მაგანო და მაგანო, კევილკია, ფულიანო, ახლად გამოცხვარო ბიზნესმენებო, ხარბო მომხვეჭელებო, ისწავლეთ ბუბუტეიშვილისგან კაი კაცობა, ერის მომავლის გადარჩენის ნიჭი! დახმარეთ საქართველოს ამ ძნელბედობის დროს.

შეხვეთ ბუბუტეიშვილს - თქვენსავით დაცვით არ დადის, დაცხრილვით არავენ ემუქრება, არჩვენებთ არ იქნება, „მაგანოვანო“ სახლზე არ ყიდვთ, ანგალიანო არ დადის, სასახლეებს არ იმუნებს - საირმეზე და შთაწმინდაზე, და არც შევეყარის ბანკო შეაქვს მილიონები - შენ გაგიმარჯოს, შენ კი ბიჭობას და კაცობას გაუმარჯოს, დიდო მემულიშვილო, ბატონო გუჯა!

უდიდესი პატივისცემით
ინო რხეიძე
საქართველოს სახალხო არგისტი.
სურათში: დიდი ჭიჭინა და ნინო ჩხეიძე; მსახიობი მაია გაგიშვილი.

ღმერთო, ძლიერო! ამ არეულ-ღარეულ დროში, ამ ქაოსში, ამ განუკითხაობაში და ძარცვა-გლეჯაში, ამ უწესრიგობაში თუ ვიქნებ ახერხებს თავდადებულად საქმის კეთებას, აფერუმ მის ვაკეკაობას!

და სწორედ ამ დავსებულების ალაყაფის კარებიდანვე იგრძნობა, რომ აქაურობას თავიანი კაცი უდგას სათავეში. აქ თითქოს სულ სხვა სამყაროა.

დაიხ, ეს თავიანი კაცი - უპატივანესი, წინაგულელი, ალღიანი, ორგანიზატორი და ქველმოქმედი, დიდი ეროვნული სულისკვეთებით აღსავსე უნიკალური პიროვნება გუჯა ბუბუტეიშვილია, პოლა ჩვენც მასთან მივდივართ...

ფართო სადღესასწაულო-სამედიო კიბეები პატივისცემით განგაწყობთ მასპინძლების მიმართ. მეორე სართულის ბაქანზე ბატონი გუჯას მოაღვივებ შემოგვევება, კაბინეტის კარები ფართოდ გააღო და პირდაპირ პრემიენგის წინაშე წარგვადგინა. ჩვენ კი უხვეულო ვითარებაში შევესწარით მხარეარ გოგი გუგუქორის (შვილის) ფერწერული ნახაგის პრემიენგაციას.

ფერწერული გილო იყო დიდებული, უნიჭიერესად შესრულებული იყვანა გუჯა ბუბუტეიშვილი. მისი ნიჭი და აკაკი ხოშტარია. - სრულყოფილ პა-

რონიას ქმინდა ფერთა ვაშა, კომპოზიცია და დინამიკობა. იმდენად შთამბეჭდველი იყო და ცოცხალი ეს გილო, რომ მომინდა მისხალმებოდი ამ დიდებულ მამულიშვილებს:

- გამარჯობა, ბატონო!.. ერთხანს ამ ფერწერული შედევრის ტყვეობაში ვიყავით. მხარეარს გამარჯვება მივულოცეთ, მასპინძლებს კი ამ განძის შექმნა. არც მე მივსულვარ ცარიელი ხელებით გუჯასთან. ჩემი წიხი - „უშანგი“ მივართვი. თვითონაც გული გადავიშალა, - გაგვაცნო, რა ფიქრი და მიზნები ჰქონდა ადგენილი საიუბილოდ ამ წელწადში. მერე გავედი და გვიკითხა: - ამისთვის მარტო ჩემი ქარხნის სანახავად არ ჩამოხვიდოდით ალბათ, რით შემძლია დაგვხმაროთ?..

მე გავეხადე ჩემი თხოვნის არზა წერილობით და სიგყვიერად, თორემ დიდ ჭიჭინაძეს ხმა არ ამოუღია და არც დახმარება უთხოვია, ისე იღიმებოდა კეთილი ანგელოზით.

ბატონი გუჯა, რა თქმა უნდა, დაგვეხმარა კიდევ და სტიპენდია-პენსია-აღ დაგვენიშნა მე და დედოს. დაგვასახუქრა კიდევ თავისი ქარხნის ჩამოსხმულ-გამოშვებული კონიაკებით. ისე ლამაზად იყო შეფუთული, რომ მე უშანგის მუშეუმის ექსპოზიციაში სეპაგო ადგილზე მაქვს გამოდგმული, - ესეც რეკლამაა!

ახლა ყოველ თვეში მე და დედო დაგსკუადებით იმ ხრიგინა 11 ნომერ გრაფიკაზე და იალაპ, მივერიალებთ ავჯალაში - დახმარების მისაღებად. - ისე, უსინდისო ხარ შენ, ნინო ჩხეიძე, მეუბნება გმაში ჩემი შვილი მაია. - რაშია ჩემო ერთადღერთო ნუგეშო საქმე აა? რა შემეშალა, აბა მითხარი? - დაგავიწყდა დედა! რამხელა დახმარება გაუწია მარჯანიშვილის თეატრს 90-იან წლებიდან მოყოლებული ბატონმა გუჯამ? - ამის დაიწყება როგორ შეიძლება შეილო... როცა მარჯანიშვილეთა ყოფნა-არყოფნის საკითხი დადგა და თეატრს ღოგაცია აღარ ჰქონდა, რომ ახალი პიესები დაედა ან 200 თანამშრომლისათვის ხელფასი ეძლია, ყოველგვარი თხოვნის ვარუშე თვითონ გუჯა ბუბუტეიშვილი მივიდა ჩვენი თეატრის ხელმძღვანელობასთან და უთხრა: - მე თქვენი თეატრის მდარულ

არტივბარიუსის გზა

რატომ გამახსენდა ამ გამაფხულზე ქალბატონი ნათელა ლაშხია? მე იგი ახალგაზრდა და ნათელ-ღიმილიანი მახსოვს, საქართველოს თეატრის, მუსიკისა და კინოს 2002 წლის კალენდარში კი მისი საიუბილო თარიღი - 80 წელია აღნიშნული!

ლირსეული

სიკისა და კინოს სახელმწიფო მუშეუმშია თავიდან როგორც არქივარიუსი, შემდგომ კი მეცნიერ-თანამშრომელი და თეატრის განყოფილების ხელმძღვანელი, ავტორია არაერთი თეატრალური რეცენზიისა, ბუკლეტისა და წიგნისა („მსახიობის თეატრი“ 1968 წ.) გ. ბუხნიკაშვილთან და („სინე-ვალის თეატრი“ 1980 წ.) თ. მეშვი-ღვანთან ერთად. ვარდა ამისა, დაინტერესებულ პირთ შეუძლიათ მუშეუმში გაეცნოს მის სამეცნიერო შრომებს. „ესხაკიას თეატრი“, „თბილისის წითელი თეატრი“, „თბილი-

სის მუშათა თეატრი“, „თბილისის მუშა-ახალგაზრდობის თეატრი“, ქალბატონი ნათელა ხელმძღვანელობს მუშეუმის ყოველწლიური „საიუბილო თეატრის“ შედგენას. თბილისისა და საქართველოს სხვა თეატრების რეპერტუარის ნუსხას მისი შედგენილია - ეს კი შრომატევადი, მაგრამ უხმაურო საქმეა. ... უხმაურო საქმეც ფასდება თურმე, - იგი ღირსების ორდენოსანია.
ნანა ღვინევაძე

სულით და გულით ამღერებულნი

სალღისოდ ჩვენს მუსიკალურ ცხოვრებაში მწვეველ დგას საბავშვო მუსიკის პრობლემა. მაშინ, როცა ქართულ ესტრადაზე პაგარა „ვარსკვლავების“ უმთო მოჭარბებაა, სიმღერათა ნიადაგში ძალიან ჭირს ჭეშმარიტად ღირებულის, სრულფასოვანის გამოჩენა. სიმღერას, ამ მცირე ფორმის კანონს, ბევრი ეგანება, სამწუხაროდ, ისინიც, ვისაც გემოვნებიანი, სასოვანი მელოდიური ამროვნება არ ხელეწიფება. რას მღერიან და როგორ ასწავლიან, ამაზე საუბარი სამომავლო გადავლოთ. ამჯერად ერთ ახალგაზრდა შემოქმედს გააცანობთ, რომელიც სწორედ ამ მუსიკალურ კანონში ცდის ბელს.

საღისოდ ჩვენს მუსიკალურ ცხოვრებაში მწვეველ დგას საბავშვო მუსიკის პრობლემა.

საგია დათუნაშვილი საკომპოზიციო ნიჭით არის დაჯილდოებული, წერს საბავშვო სიმღერებს, - უმეგესად საკუთარ ლექსებზე. პოეზიისა და მუსიკის სიყვარულმა 17 წლის გოგონას უკვე ორმოცამდე სიმღერა დააწერინა. ამ სიმღერებს სიამოვნებით ასრულებენ მაგალითად თბილისის 49-ე საშუალო სკოლის თანასწორი ხელოვნების სტუდიისა (პედაგოგი მაია ნებიერიძე) და საერო სკოლის „ბინუსის“ მოსწავლეები. საგია სიმღერებს ბავშვები ხალხობით ასრულებენ ალბათ იმიტომაც, რომ მათში არ იგრძნობა უცხოურისადმი ბრმა მიმბაძველობა, ისინი გამოირჩევიან მელოდიურობითა და რაც მთავარია, ქართული ინტონაციებით.

ამას წინათ საგია დათუნაშვილის ლექსები და სიმღერები აქედნად მოსწავლე-ახალგაზრდობის რესპუბლიკურ სასახლეში, სადაც ქართული ლიტერატურის კაბინეტის (პედაგოგი ქეთევან არმაიანი) თაოსნობით მისი შემოქმედებითი საღამო გაიმართა.

მუსიკა მიეძღვნა ღირსშესანიშნავ თარიღებს

ქართული მუსიკის ისტორიის ღირსშესანიშნავ თარიღებს - საქარია ფალიაშვილის დაბადების 130 წლისთავსა და თბილისში საოპერო თეატრის გახსნის 150 წლისთავს მიეძღვნა სამეცნიერო კონფერენცია, რომელიც ამ დღეებში გამართა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში მუსიკის ისტორიის კათედრაში.

კონფერენცია წარმოდგენილი იყო სამი თემატური რუბრიკით: საქარია ფალიაშვილი და ქართული მუსიკისმცოდნეობა, საოპერო და საბალეტო სექტორების ქრონიკიდან და შემოქმედებითი პორტრეტები. კონფერენცია გახსნა კონსერვატორიის პრორექტორმა რუსუდან წურჭუმიამ, ხოლო შესავალი სიტყვა წარმოთქვა მუსიკის ისტორიის კათედრის გამგემ მარინა ქავთარაძემ. მოხსენებით „ფალიაშვილის „აბესალომ და ეთერი“ ქართულ მუსიკისმცოდნეობაში“ მსმენელთა წინაშე წარსდგა რუსუდან ქეთათელაძე, რომელმაც აღნიშნა, რომ დიდი კომპოზიტორის შესახებ არსებული ცნობილი წიგნების მიუხედავად, მისი მდიდარი შემოქმედებითი მემკვიდრეობა კვლავაც მოითხოვს ღრმა კვლევას. აღინიშნა ცნობილი ლიტერატორის ილია ბურაბიშვილის - ფალიაშვილის ოპერის პირველი სერიოზული მკვლევარის - როლი.

კვლევების სიღრმითა და საინტერესო დაკვირვებებით გამოირჩეოდა მ. ქავთარაძის მოხსენება - „აბესალომ და ეთერის“ მითოსური არქეტიპი“. საინტერესო პარალელები ქართულ მწერალთა და ფალიაშვილის შემოქმედებაში გრაგუდის რომანტიკულ კონცეფციებს შორის გაავლო მუსიკისმცოდნე გვინცა ღვინჯილიამ თავის მოხსენებაში.

ყურადღებით იქნა მოსმენილი თამარ წულუკიძის, მარა კირაკოსიანის, დიდი ხერცელავის, ვეა ბუხუკურის, ნატო ელენგის მოხსენებები, რომლებიც მიეძღვნა ჩვენი თეატრის საოპერო და საბალეტო სექტორების დადგმების ისტორიას. გულბათ გორაძემ თავისი გამოცხვლა მიეძღვნა გამოჩენილ მომღერალ ბათუ კრავიციას. მან აღნიშნა, რომ მისი წიგნი „HEZAFINBAEMOE“ (1970) სცილდება საკუთრივ ავტობიოგრაფიულ ფარგლებს და ფაქტობრივად წარმოადგენს ჩვენი საოპერო თეატრის თავისებურ ისტორიულ მაგინეს (30-60-იან წლები). ინფორმაციით მდიდარი და საინტერესო მასალა წარმოადგინა სოლო სიმღერის კათედრის ლექსებზე ვლერი ანზაძე, რომელიც შეეხო ქართული მომღერლების წარმატებულ მოღვაწეობას საზღვარგარეთის თანამედროვე საოპერო სცენებზე. ლალი კაკელიამ ისაუბრა დიდი დამსახურების მქონე, მაგრამ, სამწუხაროდ დღეს უკვე მითქმის მიეწივებული მომღერლის - თამარ ლაიაშვილის შესახებ. თემატიკურად მდიდარმა და შინაარსიანმა კონფერენციამ მსმენელთა მოწონება დაიმსახურა. სასურველი აქნებოდა გვეჩხა დაბეჭდილი სახით მისი მასალები.

კონფერენციის დასასრულ კონსერვატორიის მცირე ღარბაში გაიმართა საიუბილო თარიღებისადმი მიძღვნილი კონცერტი, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს ჩვენმა ცნობილმა მუსიკოსებმა და კონსერვატორიის სტუდენტებმა.
ეკატერინე დიასამიძე,
თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის მუსიკისმცოდნეობა-საკომპოზიტორი ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტი.

სარედაქციო კოლეგია: გურამ გოგივაძე, ნანა ღვინევაძე (რედაქტორი), რუსუდან მუსიკალური, ზურაბ ოიაშვილი, ვახა ძიგუა.

პრეზიდენტი

„გაკორტვის საქმეთა წარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლის შესახებ, გორის რაიონული სასამართლო

Table with 2 columns: საქართველოს რაიონული სასამართლო, მოსამართლე. Includes names like ბონდო ვითაიშვილი.

აქვეყნებს გორის რაიონული სასამართლო 2002 წლის 25 მარტის №2/126 განჩინებას, სააქციო საზოგადოება „ლიანის“ გაკორტვის საქმის წარმოების განხილვის შესახებ.

განხილება

25 მარტი 2002 წ. გორის რაიონული სასამართლოს სხდომის მიერ განხილვის შედეგად „ლიანის“-ს გერმანული დირექტორის - ილია პაიაშვილის განხილვის შედეგად.

გამოვარკვევ

ს.ს. „ლიანის“ ყოფილი გორის საფეიქრო სამკერვალო საწარმოო გაერთიანება, რომლის იურიდიული მისამართი: გორი, მოსკოვის ქუჩა №1 დაფუძნებული იქნა სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს გორის და გორის რაიონის განყოფილების მიერ და რეგისტრაციაში გატარდა გორის და გორის რაიონის გამგებლის 1994 წლის 39 სექტემბრის №394 გადაწყვეტილებით.

განხილება

ვალა უკვე დადასტურდა, ვაცხვს მუშაკთა ხელფასის დაგვიანების თანხა, გადახადოს საბიუჯეტო დავალიანებები. ს.ს. „ლიანის“ „ბოლო წლიური ბალანსიდან გამომდინარეობს აგრეთვე სხვა მუდგავალიანებები. როგორც ს.ს. „ლიანის“ „გაკორტვის“ საქმის წარმოების განხილვის საკითხის შემოწმებით იქნა დადგენილი ს.ს. „ლიანის“ გაკორტვა, უნარობა, სახეზეა, არსებობს გაკორტვის მოგვადი საფუძვლები, საწარმოს გადახდის უუნარობა და მისი შედეგადად.

განხილება

ს.ს. „ლიანის“ საწარმოს ქონების შეფასების, გამოვიდგინოთ იქიდან, რომ შემთხვევითი გარემოებებიდან გამომდინარე, შეუძლებელია საწარმოს გაკორტვის თავისი საქმიანობა. ვისებმდგენელია „გაკორტვის“ საქმის წარმოების შესახებ საქართველოს კანონის მე-2, მე-7, მე-8, მე-9 მუხლებით დადგინდეს: 1) დაკმაყოფილდეს ს.ს. „ლიანის“ გერმანული დირექტორის ილია პაიაშვილის მოთხოვნა, ს.ს. „ლიანის“ მიმართ, გაკორტვის საქმის წარმოების განხილვის შესახებ; 2) ვალა უკვე მოვალეს - ე. ი. ს.ს. „ლიანის“ აკრძალოს თავისი ქონების მართვა და განკარგვა; 3) ს.ს. „ლიანის“ ქონების მართვა და განკარგვა დაევალოს გაკორტვის მმართველს; 4) ს.ს. „ლიანის“ გაკორტვის მმართველად დაინიშნოს ს.ს. „ლიანის“ გაკორტვის მმართველი.

განხილება და ტენდერის ჩატარების შესახებ

Table with 3 columns: №, საქონლის დასახელება, რაოდენობა (ლ). Includes items like ბენზინის საწვავი, სუპერი, სორმალი.

1. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საერთო სასამართლოების მაგისტრატურა-გენერალური უზრუნველყოფის დეპარტამენტი აცხადებს ღია ტენდერს საწვავის შესახებ და იწვევს გუნდურ მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს:

2. დაინტერესებულმა პირებმა სპეციფიკაციის მონაცემები, ქართულ ენაზე, უნდა წარმოადგინონ 2002 წლის 20 მაისამდე 28 მაისის ჩათვლით შემდეგ მისამართზე: საქართველოს უზენაესი სასამართლო, საერთო სასამართლოების მაგისტრატურა-გენერალური უზრუნველყოფის დეპარტამენტი, ქ. თბილისი, მშენებარეობის ქ. №32 (შესასული არსენას ქუჩიდან).

განხილება

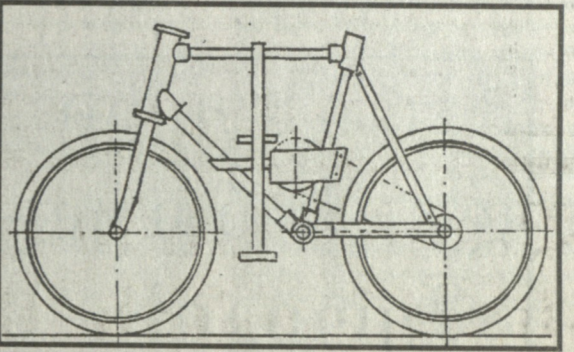
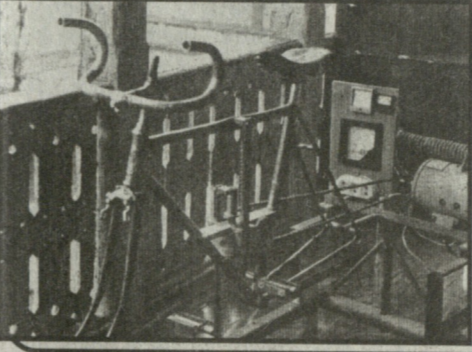
2002 წლის 5 ივნისს 15 საათზე მოწვეულია ს.ს. ქუთაისის „სოფლისკვლევის“ აქციონერთა საერთო კრება. დღის წესრიგი: 1. 2000-2001 წლების სამკერვალო-საფეიქრო მუშაობის განხილვა. (მომხსენებელი: დირექტორი ა. ნინია).

2. ვალის გასვლასთან დაკავშირებით სამეთვალყურეო საბჭოს წევრების ხელახალ არჩევა. (მომხსენებელი: სამეთვალყურეო საბჭოს თავიერ ნ. დილიძე). საქმიანი საზოგადოების აქციონერთა საერთო კრების საადრესტო დღედ დადგინდა 2002 წლის 19 აპრილი. ს.ს. ქუთაისის „სოფლისკვლევის“ საპროექტური საბჭო.

ვილოსიავის გამოგონება თურგე ღვასა შიიკაბა...

საკმაოდ მორალური გამოთქმაზე დასკვნა. ახალ ვილოსიავს ნუ ივინებ, ეუბნებიან ადამიანს, რომელი უკვე რამდენიმე არსებულს შექმნის ღვასის. მალე შეიძლება, ამ გამოთქმამ ბადა დაკარგოს საზოგადოებრივი ინტერესის მქონეობა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

საკმაოდ მორალური გამოთქმაზე დასკვნა. ახალ ვილოსიავს ნუ ივინებ, ეუბნებიან ადამიანს, რომელი უკვე რამდენიმე არსებულს შექმნის ღვასის. მალე შეიძლება, ამ გამოთქმამ ბადა დაკარგოს საზოგადოებრივი ინტერესის მქონეობა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

გამოცა

გამოცა ვერნახისგან და სპორტსმენის გარდაცვალების გამო გამოცხადდა ვილოსიავის გამოგონება. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

იხილი სხალის

იხილი სხალის გამოცხადდა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

ფილიპინის საკრებულო

ფილიპინის საკრებულოში გაიმართა ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

იხილი სხალის

იხილი სხალის გამოცხადდა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

ფილიპინის საკრებულო

ფილიპინის საკრებულოში გაიმართა ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

იხილი სხალის

იხილი სხალის გამოცხადდა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

ფილიპინის საკრებულო

ფილიპინის საკრებულოში გაიმართა ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

იხილი სხალის

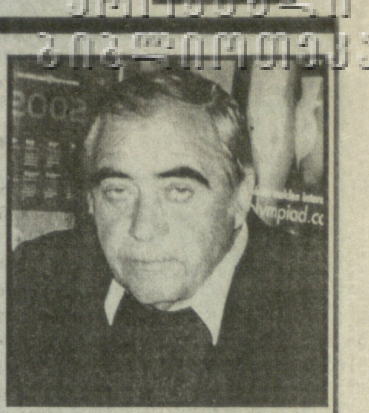
იხილი სხალის გამოცხადდა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

ფილიპინის საკრებულო

ფილიპინის საკრებულოში გაიმართა ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

იხილი სხალის

იხილი სხალის გამოცხადდა. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

თანხა არ შეიძლება, მოგან კი მანქანა-დანიშნავი ვერ უშვებო. ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

ბაბა დანილი

სურამში: ინტერ-გამომცემელი შურაბა ახალი ვილოსიავის გამოგონებას დასაჯებელი იქნება მისი მხარდებელი.

